

ЕДИНЪ ПАПАГАЛЪ

Беднякъ единъ си имаше папагалъ. Папагалътъ бѣше наученъ да казва думитѣ:

— Нѣма никакво съмнение въ това!

Тѣзи думи той изговаряше винаги, когато подскачаше или си подсвирваше нѣкоя пѣсничка. Сѣти се за думитѣ, спре се и почне да си повтаря бързо-бързо:

— Нѣма никакво съмнение въ това!

На всѣки зададенъ въпросъ папагалътъ отвръщаше винаги съ единъ и сѣщи отговоръ, едничкото изречение, което можеше да изговаря.

Единъ день господарътъ му имаше нужда отъ пари и реши да продаде папагала.

Той го занесе на пазаря и завика на купувачитѣ:

— Кой иска да купи тоя папагалъ? Само двайсетъ жълтици струва!

Единъ човѣкъ, като чу високата цена, която искаха за папагала, се обърна къмъ папагала и му рече:

— Е, Павле, струвашъ ли двайсетъ жълтици?

Папагалътъ тутакси отвърна:

— Нѣма никакво съмнение въ това!

Този отговоръ се хареса много на човѣка, и той веднага купи птицата, като я занесе въ кѣщи.

Следъ време новиятъ стопанинъ на папагала започна да съжбялява, че е похарчилъ толкова пари за една птица. Застаналъ единъ день край кафеза на папагала, той си казваше самъ на себе си високо:

— Какъвъ глупецъ съмъ наистина азъ, та хвърлихъ толкова много пари за една птица!

И тутакси папагалътъ му отвърна:

— Нѣма никакво съмнение въ това!

3. Добромирова